

กรอบยุทธศาสตร์ระดับโลกเพื่อความปลอดภัยของอาหาร (WHO global strategy for food safety)

นัยนา ใช้เทียมวงศ์

ผู้อำนวยการศูนย์ความร่วมมือระหว่างประเทศ

ความปลอดภัยของอาหารเป็นความสำคัญด้านสาธารณสุขและเศรษฐกิจและสังคม โรคที่เกิดจากอาหารเป็นสื่อมีผลกระทบอย่างมากต่อสุขภาพของประชาชน อาหารที่ไม่ปลอดภัยที่มีระดับที่เป็นอันตรายของแบคทีเรีย ไวรัส ปรสิต สารเคมีหรือสารทางกายภาพทำให้ผู้คนป่วยและทำให้เกิดการเจ็บป่วยเฉียบพลันหรือเรื้อรัง รวมถึงโรคมามากกว่า ๒๐๐ โรค^๑ ตั้งแต่โรคท้องร่วงไปจนถึงมะเร็ง และในบางกรณีอาจนำไปสู่ความทุพพลภาพถาวรหรือเสียชีวิตได้ ทุกๆ ปี ผู้คนประมาณ ๖๐๐ ล้านคน หรือเกือบ ๑ ใน ๑๐ คนทั่วโลกล้มป่วยหลังจากรับประทานอาหารที่ปนเปื้อน ส่งผลให้มีภาระประจำปีทั่วโลกอยู่ที่ ๓๓ ล้านคนในช่วงชีวิตที่ปรับตามความทุพพลภาพ (DALY) และมีผู้เสียชีวิต ๔๒๐,๐๐๐ ราย^๒ ประเทศที่มีรายได้ต่ำและปานกลางได้รับผลกระทบมากที่สุด โดยมีค่าใช้จ่ายประมาณปีละ ๑๑๐ พันล้านดอลลาร์สหรัฐในการสูญเสียผลิตผลและค่ารักษาพยาบาลอันเนื่องมาจากการบริโภคอาหารที่ไม่ปลอดภัย^๓

ในการประชุมสมัชชาอนามัยโลก (WHA) สมัยที่ ๗๓ คณะผู้เข้าร่วมประชุมมีมติร่วมกันในการเสริมสร้างความเข้มแข็งในความมุ่งมั่นด้านความปลอดภัยของอาหารซึ่งรับรองโดยสมัชชาอนามัยโลกครั้งที่ ๗๓ ในปี ๒๐๒๐ โดยพิจารณาจากประสบการณ์ในอดีต แนวโน้มในปัจจุบัน และความต้องการในอนาคตในด้านความปลอดภัยของอาหารและสุขภาพของประชาชน และได้กระตุ้นให้ประเทศสมาชิกยังคงให้คำมั่นในทางการเมืองระดับสูงสุด ในการตระหนักถึงความปลอดภัยของอาหารเป็นองค์ประกอบสำคัญของสาธารณสุข เพื่อพัฒนานโยบายด้านความปลอดภัยของอาหารที่คำนึงถึงทุกขั้นตอนของห่วงโซ่อุปทาน โดยยึดหลักฐานเชิงประจักษ์และคำแนะนำทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดที่มีอยู่ตลอดจนนวัตกรรม การจัดหาทรัพยากรที่เพียงพอในการปรับปรุงระบบความปลอดภัยด้านอาหารของประเทศ ให้มีการดำเนินการที่สอดคล้องกันในทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริมความปลอดภัยของอาหาร ตระหนักถึง ความสนใจของผู้บริโภค; และบูรณาการความปลอดภัยด้านอาหารเข้ากับนโยบายระดับชาติและระดับภูมิภาคด้านสุขภาพ การเกษตร การค้า สิ่งแวดล้อมและการพัฒนา ที่ประชุมสมัชชาอนามัยโลกได้ขอให้มีการปรับปรุงยุทธศาสตร์สากลด้านความปลอดภัยของอาหารของ WHO^๔ โดยประสานงานกับองค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) และในการปรึกษาหารือกับประเทศสมาชิกและองค์การโลกเพื่อสุขภาพสัตว์ (OIE) เพื่อจัดการกับความท้าทายในปัจจุบันและที่กำลังเกิดขึ้นใหม่ ผสมผสานเทคโนโลยีใหม่ ๆ และรวมถึงกลยุทธ์ที่เป็นนวัตกรรมใหม่สำหรับการเสริมสร้างระบบความปลอดภัยด้านอาหารของประเทศ และเพื่อนำเสนอรายงานสำหรับการพิจารณาของสมัชชาอนามัยโลกครั้งที่เจ็ดสิบห้าในปี ๒๐๒๒^๕ ทั้งนี้สำนักเลขาธิการ WHO ได้ริเริ่มการปรับปรุงกลยุทธ์ระดับโลกของ WHO เพื่อความปลอดภัยของอาหาร กลยุทธ์ที่ได้รับการปรับปรุงนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้เป็นพิมพ์เขียวและแนวทางสำหรับประเทศสมาชิกในความพยายามของพวกเขาที่จะเสริมสร้างระบบความปลอดภัยด้านอาหารของประเทศและส่งเสริมความร่วมมือระดับภูมิภาคและระดับโลก กลยุทธ์ที่ได้รับการปรับปรุงนี้จะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนและจะได้รับการตรวจสอบ ความคืบหน้าในวาระเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ๒๐๓๐ (SDGs) หรือปี พ.ศ. ๒๕๗๓

การปรับปรุงยุทธศาสตร์ใหม่เพื่อความปลอดภัยของอาหารระดับโลกของ WHO มีวิสัยทัศน์ที่ปรับปรุงใหม่คือเพื่อให้แน่ใจว่าทุกคน บริโภคอาหารทุกที่ ที่ปลอดภัยและดีต่อสุขภาพ เพื่อลดภาระของโรคที่เกิดจากอาหารเป็นสื่อ เป้าหมายของกลยุทธ์ที่ปรับปรุงคือ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนประเทศสมาชิกในความพยายามที่จะจัดลำดับความสำคัญ วางแผน ดำเนินการ ติดตามและประเมินการดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ

เพื่อลดภาระของโรคที่เกิดจากอาหารเป็นสื่อโดยการเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบความปลอดภัยด้านอาหารอย่างต่อเนื่องและส่งเสริมความร่วมมือระดับโลก
การจัดลำดับกลยุทธ์ตามความสำคัญ ๕ ประการ เพื่อเร่งความพยายามระดับโลกในด้านความปลอดภัยของอาหาร มีดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบการควบคุมอาหารแห่งชาติ

การเสริมสร้างระบบความปลอดภัยด้านอาหารของประเทศ เริ่มต้นด้วยการจัดตั้งหรือปรับปรุง ทรัพยากร โครงสร้างพื้นฐาน และส่วนประกอบต่างๆ ของระบบเหล่านั้น ตัวอย่างเช่น อัจฉริยะถึงโครงสร้างพื้นฐานด้านกฎระเบียบ การบังคับใช้ การเฝ้าระวัง การตรวจสอบ ศักยภาพและความสามารถของ ห้องปฏิบัติการ กลไกการประสานงาน และการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน ภายใต้ลำดับความสำคัญเชิงกลยุทธ์ที่ ๑ มีวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ ๖ ประการในเรื่องนี้

- (i) กำหนดกรอบกฎหมายอาหารที่ทันสมัย สอดคล้องและมีหลักฐานทางวิทยาศาสตร์
- (ii) กำหนดกรอบการทำงานของหน่วยงานต่างๆ เพื่อประสานการดำเนินงานของหน่วยงานผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่างๆ ที่จัดการระบบควบคุมอาหารแห่งชาติ
- (iii) พัฒนาและใช้มาตรฐานและแนวทางที่เหมาะสมกับมาตรฐานและคำแนะนำต่างๆ
- (iv) เสริมสร้างการปฏิบัติตาม การทวนสอบ และการบังคับใช้
- (v) เสริมสร้างความเข้มแข็งของการติดตามและเฝ้าระวังความปลอดภัยอาหาร
- (vi) จัดตั้งระบบบัญชาการเหตุการณ์และระบบตอบสนองฉุกเฉินด้านความปลอดภัยของอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒: การวิเคราะห์และตอบสนองต่อความท้าทายด้านความปลอดภัยของอาหารที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงระดับโลกและการเปลี่ยนแปลงระบบอาหาร

การเปลี่ยนแปลงและการปรับตัวของระบบอาหารในระดับโลกที่กำลังประสบอยู่ในปัจจุบันและที่คาดการณ์ว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตจะมีผลกระทบต่อความปลอดภัยของอาหาร ระบบความปลอดภัยของอาหารจึงต้องมีการจัดทำขึ้นอย่างสมบูรณ์เพียงพอที่จะสามารถวิเคราะห์ ประเมิน และตอบสนองต่อปัญหาที่มีอยู่และที่กำลังเกิดขึ้น เช่น ภัยคุกคามที่เพิ่มขึ้นของการดื้อยาต้านจุลชีพในอาหาร ระบบความปลอดภัยของอาหารต้องปรับเปลี่ยนจากระบบตั้งรับเป็นระบบเชิงรุก และควรใช้แนวทาง One Health เมื่อต้องจัดการกับความเสี่ยงต่อสุขภาพที่เกิดขึ้นและมีความเชื่อมโยงระหว่างมนุษย์กับสัตว์และระบบนิเวศ ภายใต้ลำดับความสำคัญเชิงกลยุทธ์ที่ ๒ มีวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์สองประการในเรื่องนี้

- (i) ระบุและประเมินผลกระทบด้านความปลอดภัยของอาหารที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงระดับโลก และการปรับเปลี่ยนระบบอาหารและการเคลื่อนที่ของอาหาร
- (ii) ปรับตัวเลือกการจัดการความเสี่ยงให้เข้ากับความเสี่ยงของโรคที่เกิดจากอาหารเป็นสื่อ อันเนื่องมาจากการปรับเปลี่ยน และการเปลี่ยนแปลงในระบบอาหารทั่วโลกและการเคลื่อนที่ของอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ ๓: การปรับปรุงการใช้ข้อมูลห่วงโซ่อาหาร หลักฐานทางวิทยาศาสตร์ และการประเมินความเสี่ยงในการตัดสินใจจัดการความเสี่ยง

การจัดการความเสี่ยงด้านความปลอดภัยของอาหารอยู่บนพื้นฐานของวิทยาศาสตร์ การสร้าง การรวบรวม การใช้ การตีความ และการแบ่งปันข้อมูลเป็นรากฐานสำหรับการสร้างระบบความปลอดภัยของอาหารตามหลักฐานเชิงประจักษ์ และการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ ภายใต้ลำดับความสำคัญเชิงกลยุทธ์ที่ ๓ มีวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์สี่ประการในเรื่องนี้

- (i) ส่งเสริมการใช้หลักฐานทางวิทยาศาสตร์และการใช้การประเมินความเสี่ยง เพื่อกำหนดและทบทวนมาตรการควบคุมอาหาร
- (ii) รวบรวมข้อมูลที่ครอบคลุมทั้งหมดภายในและภายนอกห่วงโซ่อาหาร และใช้ข้อมูลเหล่านี้ในการตัดสินใจเพื่อจัดการความเสี่ยงอย่างมีประสิทธิภาพทางวิทยาศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔: เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและการสื่อสารความเสี่ยง

ความปลอดภัยของอาหารเป็นความรับผิดชอบร่วมกันที่ต้องใช้ความพยายามร่วมกันโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดของระบบความปลอดภัยของอาหาร การรับรองความปลอดภัยของอาหารจากฟาร์มหนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งให้ประสบความสำเร็จนั้นต้องการแนวทางที่ครอบคลุมมากขึ้น ซึ่งครอบคลุมผู้เล่นทุกคนที่เกี่ยวข้องกับระบบความปลอดภัยของอาหาร ซึ่งรวมถึงผู้บริโภคที่มีอำนาจ ภายใต้ลำดับความสำคัญเชิงกลยุทธ์ที่ ๔ มีวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ห้าประการในเรื่องนี้

- (i) จัดตั้งเวทีเพื่อหารือเกี่ยวกับวาระความปลอดภัยด้านอาหารแห่งชาติ
- (ii) ประเมินความเป็นไปได้กรณีที่ต้องใช้แนวทางที่ไม่เป็นไปตามกฎหมายเพื่อเพิ่มความปลอดภัยในอาหารตลอดห่วงโซ่อาหาร
- (iii) กำหนดกรอบการทำงานสำหรับการแบ่งปันการทวนสอบการปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านความปลอดภัยของอาหาร
- (iv) อำนวยความสะดวกในการสื่อสาร การพัฒนาสมรรถนะ และการมีส่วนร่วมกับผู้ประกอบธุรกิจด้านอาหาร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมความปลอดภัยด้านอาหาร
- (v) อำนวยความสะดวกในการสื่อสาร การศึกษา และการมีส่วนร่วมกับผู้บริโภค

ยุทธศาสตร์ที่ ๕: การส่งเสริมความปลอดภัยของอาหารเป็นองค์ประกอบสำคัญในการค้าอาหารในระดับประเทศ ภูมิภาค และระหว่างประเทศ

ความปลอดภัยของอาหารเป็นปัญหาที่ซับซ้อนซึ่งได้รับอิทธิพลจากสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมในยุคโลกาภิวัตน์ของการค้าอาหาร เชื้อโรคและโรคที่เกิดจากอาหารสามารถเดินทางข้ามพรมแดนและก่อให้เกิดผลกระทบด้านสุขภาพและเศรษฐกิจที่สำคัญ เพื่อเพิ่มการเข้าถึงอาหารที่ปลอดภัยทั้งในและต่างประเทศ ตลาด ระบบความปลอดภัยด้านอาหารควรมีความคุ้มค่ามากขึ้นสำหรับทั้งประเทศผู้นำเข้าและส่งออก และต้องเพิ่มความปลอดภัยด้านอาหารของตลาดภายในประเทศ ภายใต้ลำดับความสำคัญเชิงกลยุทธ์ ๕ มีวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์สี่ประการในเรื่องนี้

- (i) เสริมสร้างระบบควบคุมอาหารและการพัฒนาขีดความสามารถในระบบการกำกับดูแลสำหรับตลาดภายในประเทศ
- (ii) เสริมสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานระดับชาติที่รับผิดชอบด้านความปลอดภัยของอาหารในประเทศและหน่วยงานอำนวยความสะดวกในการค้าขายที่เป็นธรรมระหว่างประเทศ
- (iii) ตรวจสอบให้แน่ใจว่าระบบความปลอดภัยด้านอาหารของประเทศสอดคล้องกับมาตรฐานของคณะกรรมการ Codex Alimentarius เพื่อปกป้องสุขภาพของประชาชนและอำนวยความสะดวกทางการค้า
- (iv) เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่มีอำนาจระดับประเทศกับหน่วยงานและเครือข่ายระหว่างประเทศที่กำหนดมาตรฐานและแนวทางสำหรับอาหาร

การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ที่ปรับปรุงใหม่

การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ที่ปรับปรุงใหม่จะขึ้นอยู่กับความมุ่งมั่นและความพยายามของประเทศสมาชิก WHO และประชาคมระหว่างประเทศทั้งหมด เนื่องจากระบบความปลอดภัยด้านอาหารใน

ประเทศสมาชิกอยู่ในขั้นตอนต่างๆ ของการพัฒนา การเลือกลำดับความสำคัญเชิงกลยุทธ์ควรปรับให้เข้ากับสถานการณ์ของประเทศนั้นๆ และประเทศสมาชิกควรปรับเปลี่ยน ออกแบบใหม่ หรือเสริมสร้างระบบความปลอดภัยด้านอาหารของประเทศของตนตามความเหมาะสมตามลำดับความสำคัญเชิงกลยุทธ์ที่ระบุไว้ในกลยุทธ์ที่มีการปรับปรุง

การเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินการตามยุทธศาสตร์รัฐบาลแต่ละประเทศจำเป็นต้องมีส่วนร่วมกับองค์กรด้านความปลอดภัยอาหารทั่วโลกในระดับสูงสุดที่เป็นไปได้ เพื่อแจ้งและช่วยเหลือในการเสริมสร้างระบบความปลอดภัยด้านอาหาร ความร่วมมือระหว่างประเทศดังกล่าวรวมถึงความร่วมมือด้านเทคนิคระหว่างประเทศต่างๆ ความร่วมมือและการมีส่วนร่วมในโครงการความปลอดภัยด้านอาหาร การจัดทำโครงการต่างๆ และเครือข่ายที่ประสานงานโดยองค์กรระหว่างประเทศ เช่น WHO และ FAO

องค์การอนามัยโลกจะร่วมกับพันธมิตรระหว่างประเทศอื่น ๆ สนับสนุนประเทศสมาชิกโดยจัดให้มีการประชุมผู้นำระดับโลกและส่งเสริมการเจรจาทวิภาคีระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สังเคราะห์หลักฐานและจัดทำแนวทางเพื่อเป็นบรรทัดฐานด้านความปลอดภัยของอาหาร ส่งเสริมความร่วมมือทางวิชาการและเสริมสร้างขีดความสามารถของประเทศต่างๆ และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมและส่งเสริมความร่วมมือระดับโลก การจัดทำกรอบการดำเนินงานร่วมกันโดยพิจารณาถึงกลยุทธ์ความปลอดภัยของอาหารระดับโลกที่ปรับปรุงใหม่ของ WHO และกลยุทธ์ใหม่ด้านความปลอดภัยด้านอาหารของ FAO

การติดตามและประเมินผลกลยุทธ์ที่ปรับปรุงใหม่

พื้นฐานของกลยุทธ์ที่ปรับปรุงใหม่นี้ จะเป็นกรอบความรับผิดชอบในการวัดอัตราการนำไปปฏิบัติ กลยุทธ์ที่ปรับปรุงใหม่นี้สนับสนุนให้ประเทศสมาชิกเลือกตัวชี้วัดและกำหนดเป้าหมายในระดับชาติเพื่อประเมินประสิทธิภาพและความเหมาะสมของระบบความปลอดภัยด้านอาหารแห่งชาติในการบรรลุวัตถุประสงค์ในการปกป้องสุขภาพของผู้บริโภคและรับรองการปฏิบัติที่เป็นธรรมในการค้าอาหาร นอกจากนี้ จะมีการจัดตั้งกลไกระดับโลกเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าของกลยุทธ์โดยใช้ชุดตัวชี้วัดและเป้าหมายระดับโลก ซึ่งมีตัวชี้วัดกลยุทธ์ระดับโลกที่มีการปรับปรุงจำนวน ๓ ตัว ได้แก่

- โรคท้องร่วงจากการบริโภคอาหารปนเปื้อน
- การเฝ้าระวังโรคที่เกิดจากอาหารในประเทศเพื่อตรวจหาและติดตามโรคที่เกิดจากอาหารเป็นสื่อ และการปนเปื้อนในอาหาร
- กลไกการทำงานร่วมกันแบบหลายภาคส่วนในการติดตามเหตุการณ์ด้านความปลอดภัยของอาหาร

ตัวชี้วัดสองตัวแรกได้รับการตรวจสอบและวัดผลอย่างสม่ำเสมอผ่านกฎระเบียบด้านสุขภาพระหว่างประเทศ (IHR ๒๐๐๕) และตัวชี้วัดที่สามได้รับการประเมินอย่างต่อเนื่องโดย กลุ่มงานระบาดวิทยา ด้านภาระโรคที่เกิดจากอาหาร องค์การอนามัยโลก จากข้อมูลที่มีอยู่ซึ่งรวบรวมผ่านการศึกษาของ WHO เกี่ยวกับการประเมินภาระโรคที่เกิดจากอาหารและกฎระเบียบด้านสุขภาพระหว่างประเทศ (๒๐๐๕) ทั่วโลก กลยุทธ์ที่ปรับปรุงใหม่นี้ยังเสนอเป้าหมายระดับโลกสามประการสำหรับตัวชี้วัดดังกล่าว เป้าหมายที่เสนอสามารถทำได้โดยการดำเนินการตามกลยุทธ์ ภายในปี ๒๐๓๐ WHO ตั้งเป้าที่จะสนับสนุนประเทศต่างๆ ให้บรรลุ:

- ลดอุบัติการณ์โรคอุจจาระร่วงที่เกิดจากอาหารลง ๔๐% ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน;
- คะแนน ๓.๕ ขึ้นไป (โดย ๕ เป็นคะแนนเต็ม) ในแง่ของคะแนนความสามารถเฉลี่ยทั่วโลก สำหรับระบบเฝ้าระวังโรคที่เกิดจากอาหารและการปนเปื้อนของอาหารภายใต้ความร่วมมือระดับชาติ โดยการประเมินภายนอก^๖ และคะแนน ๔ หรือ ๕ สำหรับความร่วมมือพหุภาคส่วนในกิจกรรมด้านความปลอดภัยของ

อาหารภายใต้การรายงานประจำปีของการประเมินตนเองของประเทศนั้นๆ^๖ องค์การอนามัยโลกจะจัดเตรียมกรอบการทำงานเพื่อติดตามการนำไปปฏิบัติและเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าที่สำคัญในการไปสู่เป้าหมายระดับโลกเหล่านี้

กรอบยุทธศาสตร์ระดับโลกเพื่อความปลอดภัยของอาหาร (WHO Global Strategy for Food Safety) เพื่อใช้เป็นพิมพ์เขียวและแนวทางสำหรับประเทศไทย โดยผู้เกี่ยวข้องทุกภาคทั้งภาครัฐและเอกชน ทั้งด้านสาธารณสุข อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การค้า การลงทุน รับทราบข้อมูล มีความเข้าใจ และตระหนักถึงความปลอดภัยของอาหารเป็นองค์ประกอบสำคัญของสาธารณสุข เพื่อพัฒนานโยบายด้านความปลอดภัยของอาหารที่ต้องคำนึงถึงทุกขั้นตอนของห่วงโซ่อุปทาน ความปลอดภัยของอาหารเป็นปัญหาที่ซับซ้อนซึ่งได้รับอิทธิพลจากสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม ในยุคโลกาภิวัตน์ของการค้าอาหาร เชื้อโรคและโรคที่เกิดจากอาหารสามารถเดินทางข้ามพรมแดนและก่อให้เกิดผลกระทบด้านสุขภาพและเศรษฐกิจที่สำคัญ เพื่อเพิ่มการเข้าถึงอาหารที่ปลอดภัยทั้งในและต่างประเทศ ตลาด ระบบความปลอดภัยด้านอาหารควรมีความคุ้มค่ามากขึ้นสำหรับทั้งประเทศผู้นำเข้าและส่งออก นอกจากนี้จะช่วยส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานที่จะเสริมสร้างระบบความปลอดภัยด้านอาหารของประเทศ ร่วมกันจัดลำดับความสำคัญ วางแผน ดำเนินการ ติดตามและประเมินการดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ เพื่อลดภาระของโรคที่เกิดจากอาหารเป็นสื่อโดยการเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบความปลอดภัยด้านอาหารอย่างต่อเนื่อง และส่งเสริมความร่วมมือระดับภูมิภาคและระดับโลก ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ๒๐๓๐ (SDGs) หรือปี พ.ศ. ๒๕๗๓

References:

¹Key facts: food safety. Geneva: World Health Organization; 2020 (<https://www.who.int/en/news-room/fact-sheets/detail/food-safety>) accessed 31 July 2022

²WHO estimates of the global burden of foodborne diseases: foodborne disease burden epidemiology reference group 2007–2015. Geneva: World Health Organization; 2015 (<https://apps.who.int/iris/handle/10665/199350>) accessed 31 July 2022

³Jaffee S, Henson S, Unnevehr L, Grace D, Cassou E. The safe food imperative: accelerating progress in low- and middle-income countries. Washington, DC: International Bank for Reconstruction and Development and The World Bank; 2019 (<https://openknowledge.worldbank.org/handle/10986/30568>) accessed 31 July 2022

⁴WHO global strategy for food safety: safer food for better health. Geneva: World Health Organization; 2002 (<https://apps.who.int/iris/handle/10665/42559>) accessed 31 July 2022

⁵Resolution WHA73.5, paragraph 2(1).

⁶Joint external evaluation tool: International Health Regulations (2005), second edition. Geneva: World Health Organization; 2018. Licence: CC BY-NC-SA 3.0 IGO (<https://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/259961/9789241550222-eng.pdf?sequence=1>) accessed 31 July 2022

ควรมีการนำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนายุทธศาสตร์อาหารปลอดภัยของประเทศไทย เพื่อปรับปรุงและพัฒนาแผนการดำเนินงานอาหารปลอดภัยให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ และเป็นไปในแนวทางเดียวกับยุทธศาสตร์ระดับโลก

๑๐. การเผยแพร่ผลงาน

☐ ผลงานแล้วเสร็จและเผยแพร่แล้ว

- ชื่อแหล่งเผยแพร่.....

- วัน/เดือน/ปี ที่เผยแพร่.....

☐ ผลงานแล้วเสร็จแต่ยังไม่เผยแพร่

✓ ผลงานยังไม่แล้วเสร็จ

๑๑. ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)

๑) ...นางสวณัยนา ใช้เทียมวงศ์.....สัดส่วนของผลงาน.....๘๐%.....

๒) .. นายพลาว์ตร พุทธิรักษ์.....สัดส่วนของผลงาน.....๒๐%.....

๓)สัดส่วนของผลงาน.....

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)

(นางสวณัยนา ใช้เทียมวงศ์)

(ตำแหน่ง) นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ..

(วันที่)/...../.....

ผู้ขอประเมิน

ขอรับรองว่าสัดส่วนการดำเนินการดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ
นางสวณัยนา ใช้เทียมวงศ์	
นายพลาว์ตร พุทธิรักษ์	

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)

(.....)

(ตำแหน่ง)

(วันที่)/...../.....

ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล

(ลงชื่อ)

(.....)

(ตำแหน่ง)

(วันที่)/...../.....

ผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไป